

© Fito Conesa

CLÀSSICS PER A CRIATURES

Terra baixa

a partir de la peça d'Àngel Guimerà

adaptació i direcció Pau Miró

àudio i vídeo Fito Conesa

intèrpret Anna Alarcón

23/04 en endavant

Lliure Online

lliure

TEMPORADA 20/21

Sobre l'espectacle → 3

Sinopsi → 4

Sobre *Terra baixa* de Guimerà → 5

En paraules de Pau Miró → 6

Parlant amb Fito Conesa → 7

Biografies → 8

Fitxa artística → 13

Informació pràctica → 14

El bloc digital Clàssics per a criatures va sorgir d'emergència arran del confinament, amb l'adaptació de quatre peces per al públic familiar.

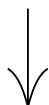
Ara, amb el nou Lliure online, recuperem algunes d'aquestes peces que només van poder ser vistes durant uns dies. En aquesta ocasió reprenem l'adaptació per a majors de 8 anys de la tragèdia modernista de Guimerà. En aquesta proposta, el director i dramaturg Pau Miró s'ha unit al talent audiovisual de Fito Conesa.

© Fito Conesa

Sinopsi

La Nuri és una nena zombi que torna d'entre els morts per explicar-nos la història de la seva amiga Marta, el pastor Manelic i tot allò que va passar amb l'amo Sebastià.

FOTOS / MÉS INFO

[www.teatrelliure.com/ca/progr
amacio/tots-els-
espectacles/terra-baixa](http://www.teatrelliure.com/ca/progr-amacio/tots-els-espectacles/terra-baixa)

FRAGMENT PER A DESCARREGAR

[http://teatrelliure.metropolitana.net/carpetas/publicar/popup
_login_carpeta.php?uuid=014
fb17721cba2145dbb8d88751
a1570](http://teatrelliure.metropolitana.net/carpetas/publicar/popup_login_carpeta.php?uuid=014fb17721cba2145dbb8d88751a1570)

Sobre *Terra baixa* de Guimerà

Àngel Guimerà, nascut a Tenerife, va estrenar *Terra baixa* el 1896 al Teatro Español de Madrid amb la companyia Guerrero-Mendoza, traduïda al castellà per José Echegaray. L'any següent ho va fer en l'original en català al Teatre Principal de Tortosa, amb la companyia Teodor Bonaplata, i al Teatre Romea amb la companyia d'Enric Borràs.

L'obra explica la vida de la Marta, una noia de pagès a qui l'amo de les terres, el Sebastià, fa casar amb el Manelic, un pastor de les muntanyes. La Marta té una amiga, una nena que es diu Nuri, que té un paper determinant en l'obra.

La peça, de caràcter social, és de l'època més creativa de Guimerà i trenca amb la tònica realista per acostar-se al Romanticisme i al Simbolisme, propis del Modernisme. De seguida va tenir molt èxit en l'àmbit dels Països Catalans, i també més enllà.

una fama mundial

Ben aviat, el 1903, se'n fa una versió operística a Praga, amb música d'Eugen d'Albert i llibret de Rudolf Lothar; el 1907, Fructuós Gelabert en fa una versió cinematogràfica per a Films Barcelona, protagonitzada per Maria Llorente i Enric Guitart, i també adapta la peça per a l'òpera el músic belga Ferdinand Le Borne (deixeble de Massenet i de Saint-Saëns); el 1913, Mario Gallo en fa un altre film a l'Argentina i l'any següent també J. Searle Dawley, ara als Estats Units; el 1922 fa el mateix a Alemanya Adolf Edgar Licho, director teatral vinculat al Deutschen Künstler Theater de Berlín, i hi torna, als anys 40, la directora oficial del règim nazi Leni Riefenstahl; i finalment, el 1950, Miguel Zacarías encara en signa un altre a Mèxic.

al teatre, a la televisió...

Pel que fa al teatre, ja més recentment, el 1981 se'n va estrenar una versió al Teatre Poliorama, protagonitzada per Carme Elias i Enric Majó, dirigida per Josep Montanyès i Joan de Sagarra amb versió de Josep Maria Benet i Jornet.

El 1990, Fabià Puigserver en va dirigir una altra versió, una producció del Teatre Lliure estrenada al Mercat de les Flors amb Emma Vilarasau i Lluís Homar de protagonistes, que va ser adaptada a la televisió l'any següent amb realització de Montanyès.

També a la televisió, el 2011 Isidro Ortiz en va signar una altra versió protagonitzada per Marina Gatell i Ernest Villegas, de la qual Hernán Migoya va fer una adaptació en còmic, il·lustrada per Quim Bou.

I el 2014, Pau Miró va reprendre el clàssic amb una adaptació teatral monologada, protagonitzada per Lluís Homar. L'espectacle va ser un èxit i va rebre el reconeixement del públic als Premis Butaca 2015 amb quatre guardons: millor actor teatral per a Lluís Homar, millor il·luminació per a Xavier Albertí i David Bofarull, millor disseny de so per a Damien Bazin i Lucas Ariel Vallejos i millor composició musical per a Sílvia Pérez Cruz.

En paraules del director

La terra baixa que li han deixat a la Nuri.
Un conte de llops explicat per dos homes.
Un conte que fa por.
Una nit la Nuri topa amb el llop al bosc.
Evidentment té por, però també li planta cara i el mira al ulls.
El proper conte de llops l'explicarà la Nuri i serà diferent.

Pau Miró

ENTREVISTA

Parlant amb Fito Conesa

Com defineixes la teva feina com a artista visual?

El meu treball està relacionat amb la traducció de llenguatges, ja sigui treballar des del vídeo, la música o el 360°. Té a veure amb una reivindicació de la sinestèsia com a llenguatge possible. Com proposar altres maneres possibles o altres mons per habitar i sentir que no necessàriament són el meu propi. En una frase: soc un filtre d'instagram que camufla la realitat individual i la converteix en una cosa compartida. :)

Com ha estat el procés creatiu de *Terra Baixa*?

Ha estat una de les experiències en les quals he gaudit més. El Pau va proposar un text que, al principi, em semblava complicat portar a algun univers gràfic o crear imatges no literals. Segons el llegia, l'Anna (l'actriu) l'interpretava a viva veu, va anar creant sensacions físiques i gestos en el meu cos, i crec que vaig entendre perfectament allò que el Pau proposava més enllà de les

paraules. No he treballat mai en teatre, entès dins dels esquemes de la quarta paret, escenografia, vestuari, etc., i crec que allò que diferencia aquesta proposta és que és teatre després del teatre (almenys del seu tancament temporal com a ens físic, etc.). Sí que he tingut una aproximació i immersió en les arts escèniques i les seves necessàries hibridacions amb el Festival Sâlmon, per al qual vaig crear la imatge fa parell d'anys.

Consumeixes cultura en format digital?

Sí, de fet jo consumeixo cultura amb certa gola. També concebo com a cultura qualsevol mostra, podcast, link, etc. que em canviï, em posi a pensar o em faci fer silenci, i no és difícil que em deixi emportar.

Ens fas una recomanació cultural?

Una proposta necessària és el curs *Encuentros de lo urbano* de Nancy Garín y Antoine Silvestre.

BIOGRAFIA

Àngel Guimerà

autoria

Àngel Guimerà i Jorge neix a Santa Cruz de Tenerife el 6 de maig de 1845. Esdevé cèlebre pels seus treballs com a dramaturg, poeta i eminent orador polític. Del 1859 al 1862, estudia al Col·legi de Sant Antoni a Barcelona, on aprèn la tècnica de versificar en castellà. Els germans Ramon i Vidales li encomanen el fervor per la Renaixença i, gràcies a ells, es vincula al moviment literari català.

El 1870, publica la primera poesia *El rei i el conseller*, a la revista *La Gramalla*. Aquest mateix any, assisteix per primera vegada a la festa dels Jocs Florals. El 1871 és un dels fundadors del setmanari *La Renaixensa*, que, ja convertit en diari, dirigeix fins al 1874. El 1875 obté un accèssit als Jocs Florals amb *Indíbil i Mandoni* i l'any següent guanya la Flor Natural amb *Cleopatra*; el 1877 guanya alhora la Flor Natural, l'Englantina i la Viola, per *L'any mil*, *El darrer plany d'en Claris* i *Romiatge*, respectivament, i és proclamat Mestre en Gai Saber. El 1920 publica *Segon llibre de poesies*.

Atret pel teatre, el 1879 estrena la seva primera tragèdia en vers, *Gal·la Plàcidia*, seguida de *Judith de Welp*, obres que se situen dins la tradició del romanticisme històric. El 1886 estrena *El fill del rei*, que el consagra com a autor teatral i li obre les portes dels escenaris estatals. Dos anys després, *Mar i cel*, que obté un èxit sense precedents i inicia la projecció internacional de l'autor. Aquesta obra inaugura l'etapa de plenitud de Guimerà, que s'estén fins al 1900, i durant la qual estrena les seves obres més representatives: *Maria Rosa* (1894), *Terra baixa* (1897) i *La filla del mar* (1900).

El 1889 presideix els Jocs Florals de Barcelona i és elegit president de la Lliga de Catalunya. A partir del 1900 intenta connectar amb els nous corrents. En el trienni 1913-1915, Guimerà veu estrenades en versió cinematogràfica *Terra baixa* (*Marta of the Lowlands*), *La festa del blat* i *Maria Rosa*. El 1916, el Govern francès li atorga la Creu de la Legió d'Honor. Després d'uns quants anys de silenci, reprèn la seva activitat amb *Jesús que torna* (1917), condemna no argumentada de la guerra, i *Indíbil i Mandoni* (1917), que recupera la temàtica dels anys de joventut.

En els darrers anys del segle XIX, té un paper important en la política del moment: és portador del Memorial de Greuges a Madrid, intervé en l'Assemblea de la Unió Catalanista de Manresa (1892), és elegit el 1894 president d'aquesta entitat i presideix també l'Assemblea de Balaguer. És elegit president de l'Ateneu Barcelonès (1895), on pronuncia en català, fet insòlit a l'època, el seu discurs inaugural. Els seus discursos polítics, pronunciats arreu de Catalunya, són recollits en el volum *Cants a la pàtria*, publicat el 1906.

El 1911 és membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans. Mor a Barcelona, al seu domicili del carrer Petritxol, el 18 de juliol del 1924. Deixa inacabat el drama *Per dret diví*, que completarà i estrenarà Lluís Via el 1926.

BIOGRAFIA

Pau Miró

direcció

Actor, dramaturg i director. Llicenciat en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona (1998). S'ha format com a dramaturg en diferents seminaris de la Sala Beckett impartits per Carles Batlle, Sergi Belbel, Xavier Albertí, José Sanchis Sinisterra i Javier Daulte, entre d'altres.

En el terreny de la dramaturgia i direcció, els seus darrers treballs són l'adaptació de *Pedro Páramo*, direcció de Mario Gas (2020) Naves del Matadero, Teatro Español; *Eva contra Eva*, direcció Sílvia Munt (Kursaal de Manresa); *Una història real* (2019, La Villarroel); *Un tret al cap* (Sala Beckett, 2017 i premi Crític Serra d'Or); *Filla del seu pare* (Teatre Lliure, 2017); *Victòria* (TNC, 2016); *Terra Baixa* (2014, Festival Temporada Alta), i *Dones com jo* (2014, Teatre Romea).

També és autor d'*Adiós a la infància* (dramaturgia a partir de les principals novel·les de Juan Marsé amb direcció d'Oriol Broggi. Teatre Lliure, 2013) i *Els Jugadors*, que també dirigeix (Festival Temporada Alta, 2011 i Teatre Lliure, 2012). Aquest text va guanyar el premi Butaca al millor text 2012 i ha estat traduït a l'italià, anglès, grec i castellà. A més a més, a Itàlia es va estrenar amb gran èxit de crítica i públic al Teatro Piccolo de Milà el 2013 i es va endur el prestigiós Premi Ubú com a millor text estranger. Durant la temporada 2008-2009 estrena La trilogia animal, de la qual és autor i director i per la qual rep el Premi de la Crítica Teatral de Barcelona al millor text. El 2004 estrena *Plou a Barcelona* a la Sala Beckett, sota la direcció de Toni Casares, peça que s'ha estrenat amb diversos muntatges arreu del món.

© Onofre Bachiller

BIOGRAFIA

Fito Conesa

àudio i vídeo

És artista i programador. Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, ha treballat impartint i elaborant tallers per al departament educatiu de la Fundació 'la Caixa'. Va treballar com a director d'art de la campanya «Santo Domingo Verde» per a l'Ajuntament de Santo Domingo (República Dominicana) i va formar part de l'equip tutorial de la Sala d'Art Jove (2012).

Els seus treballs han estat exposats en diferents museus i festivals com Oslo Screen Festival 2010, Barcelona Loop Fair 2009-2012, Festival Internacional de Poesia de Barcelona, Centre Cultural Espanyol de la República Dominicana, Matadero Madrid, CaixaForum (Lleida, Tarragona, Barcelona).

Ha participat en diverses publicacions, com *Zeitgeist: Variations & Repetitions* (Save as... publications, 2010), *Unique Window Display* (Loft Publications, 2009) i *Suite for Ordinary Machinery* (Save as... publications, 2008). Amb aquesta última va passar a formar part dels fons de la biblioteca de la Tate Modern (Londres), el Museu d'Art Contemporani Reina Sofia i el MACBA. Des de 2014 fins a la tardor de 2017 va dirigir i coordinar *Habitació 1418*, el projecte del CCCB i el MACBA per a joves de 14 a 18 anys.

© Celine Gravez

BIOGRAFIA

Anna Alarcón

intèrpret

Anna Alarcón va néixer l'any 1980 a Barcelona. Es va graduar en veu, interpretació i cos al Col·legi de Teatre. També s'ha format amb professionals com Javier Daulte, Mercè Boronat i Jordi Prat i Coll.

Ha participat en més de 30 obres de teatre, com *Una galaxia de lucièrnagas* (Aina Tur, 2020-2021), *Desayuna conmigo* (Iván Morales, 2020), *In wonderland* (Alicia Gorina, 2019) i *Només una vegada* (Marta Buchaca, 2018).

Per *Psicosi de les 4.48* va estar nominada al Premi Butaca a la millor actriu l'any 2016. En l'àmbit audiovisual és reconeguda pel gran públic per projectes en sèries com *El cor de la ciutat*, *La riera*, *Nit i dia* i *El Inocente*, o pel·lícules com *La hija de un ladrón*, *A este lado del mundo*, *La vampira de Barcelona* o *La Ofrena*, per la qual ha estat nominada al Premi Gaudí a la millor actriu protagonista.

Fitxa artística

AUTORIA

Àngel Guimerà

ADAPTACIÓ I DIRECCIÓ

Pau Miró

ÀUDIO I VÍDEO

Fito Conesa

INTÈRPRET

Anna Alarcón

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

Informació pràctica

IDIOMA

Català

DURADA

20'

HORARI

A partir del 23/04 a les 17.00 h

PREU

3 € entrada individual

29 € Butaca online (per a totes les emissions de la Sala online)

**COMPRA D'ENTRADES I
ACCÉS A LA SALA ONLINE**www.lliureonline.com**EDAT RECOMENADA**

A partir de 8 anys

VISUALITZACIÓ

Vídeo immersiu 360º pensat per ser vist al mòbil o a la tauleta en alta qualitat. Es recomana l'ús d'auriculars i, en cas de tenir-ne, d'ulleres de realitat virtual.

XARXES

#TerraBaixaCriatures

#ClàssicsPerACriatures

#EILliuredelFutur

CONTACTE

Rocio Pedrol

M. 669 06 75 66

Mar Solà

M. 675 44 98 86

premsa@teatrelliure.com

Col·laboradors i patrocinis

entitat concertada amb

membre de

amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

